

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 139

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 martie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.569 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011.....	2–4
Decizia nr. 1.618 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 ¹ din Codul de procedură penală	5–7
Decizia nr. 1.619 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă	7–8
Decizia nr. 1.626 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
98. — Hotărâre pentru completarea art. 2 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2011 privind aprobarea Programului Mihail Kogălniceanu pentru întreprinderi mici și mijlocii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 682/2011.....	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
149. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile.....	11–13
270. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2012	13–15
★	
Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.569**

din 6 decembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Asociația Universităților Particulare din România în Dosarul nr. 6.533/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.137D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Lucian Bolcaș, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, domnul consilier Vladimir Alexandru Ciobanu, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care arată că dispozițiile legale criticate reprezintă o formă de mimare a democrației, ce vine în contradicție cu principiile unui stat democratic. Acesta mai critică tendința legii de a crea o reglementare unitară prin faptul că sunt echivalate noțiunile de egalitate și egalitarism. Trebuie ținut cont de faptul că universitățile particulare au un anumit specific, fiind vorba de persoane juridice de drept privat înființate potrivit legii. Legea îi neglijează pe fondatori atunci când este vorba de alegerea organelor de conducere. Fondatorii universităților particulare au însă un drept special, care este dat de contribuția lor esențială la înființarea acelor universități. De altfel, fondatorii universităților particulare sunt discriminați față de fondatorii școlilor generale particulare ai căror reprezentanți asigură conducerea consiliilor de administrație.

În continuare, președintele acordă cuvântul domnului consilier Vladimir Alexandru Ciobanu, reprezentantul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care arată că legea instituie un regim unitar, ca o garanție a autonomiei universitare. În acest fel se explică faptul că numai membrii comunității universitare sunt chemați să desemneze modalitatea de alegere a rectorului.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției. Procurorul arată că procedura numirii rectorului este una democratică, ce ține cont de principiul democrației, în

condițiile garantării autonomiei universitare, ce nu poate fi decât una singură pentru învățământul de stat și particular.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.533/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011.**

Excepția a fost invocată de Asociația Universităților Particulare din România într-un dosar având ca obiect anularea Ordinului ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 4.062 din 15 aprilie 2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât impun o anumită modalitate de desemnare a organului de conducere. Această modalitate reprezintă, cu toată aparența sa democratică, o ingerință nejustificată, de tip etatist, în procedura de înființare și funcționare a persoanei juridice de drept privat care este unitatea de învățământ superior particular.

Dispozițiile legale criticate impun un sistem antidemocratic și discriminatoriu în procedura de alegere a rectorului. Corpul de electori ai rectorului, prevăzut de una dintre modalitățile de numire a acestuia, este alcătuit din aceleași persoane chemate să aleagă dintre modalitățile de desemnare prevăzute de lege. În aceste condiții apare clar, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, faptul că acest corp de electori va avea interesul să opteze pentru o soluție anume, ceea ce este de natură să conducă la vicierea procesului de alegere a rectorului, proces care trebuie să fie caracterizat prin obiectivitate și imparțialitate.

De asemenea, prin stabilirea unui număr fix de electori se realizează o evidentă discriminare, fapt de natură să încalce dispozițiile art. 16 din Constituția României.

Autorul excepției mai menționează faptul că prin Decizia nr. 268 din 22 februarie 2011 Curtea Constituțională a subliniat rolul deosebit al fondatorilor în înfăptuirea autonomiei universitare. Patrimoniul persoanei juridice de drept privat care este universitatea particulară este constituit prin contribuția fondatorilor și tot lor le revine acest patrimoniu, ca urmare a desființării în orice formă a universității. Acești fondatori au, prin urmare, un interes juridic.

Excluderea fondatorilor din procedura de alegere a rectorului, căruia legea îi conferă și o dimensiune economică, în afara celei didactice (denumindu-l, absolut impropriu, ordonator de credite), reprezintă un evident act de discriminare, întrucât nu are nicio justificare. Discriminarea fondatorilor universităților particulare apare și mai evidentă în raport cu fondatorii unităților particulare de învățământ preuniversitar. Astfel, potrivit art. 60 alin. (7) din Legea educației naționale

nr. 1/2011, directorii acestor din urmă unități sunt numiți de conducerea persoanei juridice fondatoare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este întemeiată. Instanța consideră că autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, ale reprezentantului Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și ale procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, prevederi care au următorul conținut:

„(1) *Rectorul universităților de stat și particulare se desemnează prin una dintre următoarele modalități:*

a) *pe baza unui concurs public, în baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conformă cu prezenta lege; sau*

b) *prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților.*

(2) *Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la alin. (1), se stabilește cu minimum 6 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (3) privind egalitatea în drepturi, art. 32 alin. (6) privind autonomia universitară, precum și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 1.090 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 15 noiembrie 2011, Curtea a

statuat că prevederile constituționale consacră și garantează o singură formă de autonomie, și anume cea universitară, indiferent că este vorba de învățământul superior de stat sau de învățământul superior particular, autonomie al cărei conținut trebuie să fie identic în ambele cazuri. În aceste condiții și având în vedere faptul că aceste instituții fac parte din sistemul național de învățământ, Curtea a constatat că principiul constituțional al autonomiei universitare trebuie să își găsească reflectarea, în egală măsură, asupra organizării și funcționării procesului de învățământ, a statutului cadrelor didactice, a promovării în funcție a acestora, a normei didactice etc.

Curtea a mai reținut faptul că nu se poate face o diferențiere a regimului juridic aplicabil învățământului superior în funcție de forma de proprietate. Calitatea actului de educație din instituțiile de învățământ superior nu poate fi asigurată decât dacă există o reglementare unitară. Potrivit dispozițiilor legale care guvernează înființarea și funcționarea instituțiilor de învățământ superior particulare, acestea sunt organizate pe principiul non-profit și funcționează ca entități fără scop lucrativ, cu afecțiuni speciale, în conformitate cu criteriile și standardele de evaluare academică și acreditare prevăzute de lege.

În plus, este de reținut că instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și profesionale — făcând parte toate din sistemul național de învățământ, care este coordonat de ministerul de resort — trebuie să se supună unor reguli comune stabilite prin lege, reguli care prevăd cadrul și limitele autonomiei universitare a instituțiilor de învățământ, indiferent de forma lor de organizare, astfel încât Curtea nu a putut reține încălcarea în vreun fel a dispozițiilor art. 32 alin. (6) din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 268 din 22 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 3 mai 2011, Curtea a constatat că rolul important dobândit de fondatori în conducerea universităților, de exemplu, prin numirea consiliului de administrație al universităților particulare de către acești fondatori, corespunde aportului financiar pe care aceștia îl au în înființarea și desfășurarea activității acestor instituții și nu afectează autonomia universitară.

Distinct de cele reținute mai sus, Curtea mai constată că fondatorii pot astfel să supravegheze eficient activitatea de ordin administrativ și financiar a universităților particulare pe care le-au înființat.

În ceea ce privește desemnarea rectorului, Curtea constată că aceasta este o operațiune care ține, în mod esențial, de modul în care se asigură respectarea autonomiei universitare. Legea educației naționale nr. 1/2011 prevede, alternativ, două modalități de desemnare a rectorului, indiferent de categoria instituției de învățământ superior, de stat sau particulară. Odată numit, rectorul este acela care coordonează comunitatea universitară care l-a desemnat.

Scopul înființării unei universități nu poate fi decât același, indiferent de forma de învățământ, de stat sau particular, și anume, în principal, formarea unor specialiști capabili și responsabili, înzestrați cu gândire critică, cu abilități de conducere și de înțelegere a problematicii legate de progresul economic și social, pentru o societate bazată pe cunoaștere. Rolul principal revine **comunității universitare**, în special personalului didactic, care trebuie să asigure pregătirea la un nivel calitativ superior a persoanelor ce urmează cursurile acestor universități. În aceste condiții, opțiunea legiuitorului apare ca fiind pe deplin justificată. Faptul că fondatorii nu sunt implicați în procesul de numire a rectorului unei universități particulare nu este de natură să încalce art. 32 alin. (6) privind

autonomia universitară, ci, dimpotrivă, să întărească această autonomie prin care comunitatea universitară se poate exprima. De altfel, art. 123 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 prevede că „*autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare*”. De asemenea, faptul că modalitatea de alegere a rectorului unei unități de învățământ superior este hotărâtă în urma votului universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților respectă regulile democrației în care comunitatea universitară, **ca principal actor al vieții universitare**, este chemată să se exprime.

Reglementarea apare astfel ca fiind unitară, atât în privința învățământului de stat, cât și în privința învățământului particular, întrucât nici în cazul învățământului de stat Guvernul nu este implicat în desemnarea rectorilor universităților de stat. Așadar, nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție, din perspectiva acestei critici, comunitatea universitară având dreptul să se exprime în același mod, indiferent de forma de învățământ în care își desfășoară activitatea.

Referitor la susținerea autorului excepției de neconstituționalitate, conform căreia rectorul unei universități particulare este denumit în mod impropriu ordonator de credite, Curtea reține că rectorul ales în condițiile prevăzute de Legea educației naționale nr. 1/2011 dobândește și calitatea de ordonator de credite, indiferent de statutul instituției de învățământ superior — de stat, particulară sau confesională, în măsura în care gestionează și utilizează fonduri bănești provenite de la bugetul de stat (conform dispozițiilor art. 20 și 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002).

Referitor la criticile ce privesc încălcarea art. 16 din Constituție prin prisma faptului că, în cadrul învățământului preuniversitar, potrivit art. 60 alin. (7) din Legea educației naționale nr. 1/2011, directorii unităților de învățământ particular

sunt numiți de conducerea persoanei juridice fondatoare, cu respectarea criteriilor de competență, Curtea constată ce cele două situații invocate sunt diferite, fapt ce reclamă un tratament juridic diferit. Învățământul superior presupune studiul la un alt nivel și standarde de calitate mult mai înalte, standarde la care se ajunge prin efortul comunității universitare. Însăși admiterea în cadrul instituțiilor de învățământ superior — atât în ceea ce privește cadrele didactice și studenții — se face pe baza unui proces de selecție a candidaților. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea art. 16 din Constituție pe baza criticilor invocate, întrucât tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

În ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea art. 44 din Constituția României, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate. Fondatorii universităților particulare (care sunt, potrivit art. 227 alin. (1) lit. a) din Legea educației naționale nr. 1/2011, fundațiile sau asociațiile, un cult religios ori un alt furnizor de educație, recunoscut ca atare potrivit prevederilor legii) contribuie cu un patrimoniu inițial la înființarea acestora, dar, după dobândirea personalității juridice, ele gestionează, potrivit art. 122 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, **un patrimoniu propriu** alcătuit din patrimoniul inițial al fondatorilor și din patrimoniul dobândit pe durata de existență a universităților particulare prin sumele depuse de fondatori, instituirea de taxe de studiu și alte taxe școlare, primirea de sponsorizări, donații, granturi și finanțări acordate pe bază de competiție, precum și exploatarea rezultatelor cercetării, dezvoltării, inovării și alte surse legal constituite (art. 231 din lege). De altfel, art. 229 alin. (1) din lege prevede că „*Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale constă în patrimoniul inițial al fondatorilor, la care se adaugă patrimoniul dobândit ulterior.*”

Prin urmare, patrimoniul constituit în condițiile menționate aparține numai universităților particulare înființate. Acest lucru nu înseamnă însă că fondatorii nu au dreptul la restituirea patrimoniului inițial în caz de desființare a universității particulare.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Asociația Universităților Particulare din România în Dosarul nr. 6.533/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.618

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sinel Dicu în Dosarul nr. 1.916/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 543D/2011.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 862D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florea Cetățeanu în Dosarul nr. 2.919/63/2011 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.047D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan-Iulian Făluță în Dosarul nr. 11.016/99/2011 al Tribunalului Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 543D/2011, nr. 862D/2011 și nr. 1.047D/2011 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 862D/2011 și nr. 1.047D/2011 la Dosarul nr. 543D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, ridicată cu ocazia soluționării unor contestații la executare, invocând, în acest sens, jurisprudența

în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 1.470/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Decizia penală nr. 634/R din 18 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.916/121/2011, admitând recursul împotriva Încheierii din 7 aprilie 2011 a Tribunalului Galați — Secția penală, **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Sinel Dicu în Dosarul nr. 1.916/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția penală cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

Prin Încheierea din 30 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.919/63/2011, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Florea Cetățeanu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca inadmisibilă o contestație la executare.

Prin Încheierea din 12 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 11.016/99/2011, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ioan-Iulian Făluță cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 320¹ din Codul de procedură penală încalcă principiile privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, dreptul la libertate și siguranță, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, dreptul la un recurs efectiv, interzicerea abuzului de drept și limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor, întrucât creează discriminare între inculpații pentru care nu a fost citit actul de sesizare a instanței, care pot beneficia de procedura simplificată de judecată ca urmare a recunoașterii vinovăției, și persoanele condamnate definitiv la momentul intrării în vigoare a legii penale mai favorabile, cărora nu le este aplicabilă însă cauza de reducere a pedepsei. Consideră că, în măsura în care au comis infracțiuni de același tip, cele două categorii de persoane se află în situații identice și nu există nicio justificare obiectivă și rezonabilă pentru instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece prevederile de lege criticate nu

aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate.

Tribunalul Iași — Secția penală apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției. Arată că textul de lege criticat nu poate fi aplicat și celor condamnați definitiv, întrucât aceștia nu se mai află în procedura judecării cauzei, situație diferită ce presupune și un tratament juridic diferit, tratament care rămâne la aprecierea exclusivă a legiuitorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale. Menționează că acest punct de vedere a fost reținut în Decizia nr. 1.470/2011, prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul neconstituționalității prevederilor art. 320¹ din Codul de procedură penală. În măsura în care înlătură aplicarea legii penale mai favorabile, precum și în sensul neconstituționalității alineatului final al art. 320¹ din Codul de procedură penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală, introduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

„Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal sau prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare a instanței și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar atunci când inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de probe, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere pe care le poate administra la acest termen de judecată.

La termenul de judecată, instanța întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și le însușește, procedeează la audierea acestuia și apoi acordă cuvântul procurorului și celorlalte părți.

Instanța de judecată soluționează latura penală atunci când, din probele administrate, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Dacă pentru soluționarea acțiunii civile se impune administrarea de probe în fața instanței, se va dispune disjungerea acesteia.

În caz de soluționare a cauzei prin aplicarea alin. 1, dispozițiile art. 334 și 340—344 se aplică în mod corespunzător.

Instanța va pronunța condamnarea inculpatului, care beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii, și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dispozițiile alin. 1—6 nu se aplică în cazul în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață.

În caz de respingere a cererii, instanța continuă judecarea cauzei potrivit procedurii de drept comun.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 5 privind dreptul la libertate și siguranță, ale art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și ale art. 18 referitoare la limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 2 paragraful 3 privind dreptul la un recurs efectiv din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și ale art. 9 referitoare la dreptul la libertatea persoanei, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 320¹ din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzelor având ca obiect contestații la executare, deoarece judecata în cazul recunoașterii vinovăției poate interveni numai până la pronunțarea unei hotărâri definitive. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei.”*

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, ridicată cu ocazia soluționării unor contestații la executare, va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sinel Dicu în Dosarul nr. 1.916/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția penală, de Florea Cetățeanu în Dosarul nr. 2.919/63/2011 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și de Ioan-Iulian Făluță în Dosarul nr. 11.016/99/2011 al Tribunalului Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.619

din 20 decembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Raescu, mandatarul lui Emil Bogdan, în Dosarul nr. 5.622/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 598D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru părțile Societatea Comercială Amsy — S.R.L. din Timișoara și Diosi Tibor, doamna avocat Lorena Cornea, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părților Societatea Comercială Amsy — S.R.L. din Timișoara și Diosi Tibor, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Are cuvântul reprezentantul Ministerului Public care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia comercială nr. 548/R din 16 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.622/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Ioan Raescu, mandatarul lui Emil Bogdan, într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă drepturile procesuale ale justițiabilului care nu poate formula apel, ci doar recurs. O astfel de persoană este lipsită de mijloacele adecvate apărării sale, neputând produce alte probe noi, cu excepția înscrisurilor, ajungându-se și la încălcarea principiului egalității.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 305 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Raescu, mandatarul lui Emil Bogdan, în Dosarul nr. 5.622/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.626
din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Vernescu în Dosarul nr. 861/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care

Astfel, prin Decizia nr. 130 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 28 aprilie 2009, prin Decizia nr. 164 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, sau prin Decizia nr. 724 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 5 septembrie 2011, Curtea a statuat că reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, și nu încalcă drepturile fundamentale ale justițiabililor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

formează obiectul Dosarului nr. 1.161D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.165D/2011 și nr. 1.182D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Negoită în Dosarul nr. 10.986/2/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de Radu Costin în Dosarul nr. 1.597/279/2011 al Tribunalului Neamț — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 1.165D/2011, autorul excepției, Florin Negoită, personal, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 1.182D/2011 autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.165D/2011 și nr. 1.182D/2011 la Dosarul nr. 1.161D/2011.

Partea Florin Negoită și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.165D/2011 și nr. 1.182D/2011 la Dosarul nr. 1.161D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții Florin Negoită, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, așa cum acestea au fost modificate prin prevederile art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010, încalcă dispozițiile art. 20 și art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție și pe cele ale art. 6, art. 13 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, autorul excepției susține că imposibilitatea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate potrivit dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală încalcă liberul acces la justiție și reprezintă o discriminare a potențialilor titulari ai dreptului la o astfel de cale de atac în raport cu persoanele ale căror drepturi procesuale intră sub incidența dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, potrivit cărora sentințele pronunțate de judecătorii pot fi atacate cu recurs. Se susține, de asemenea, că suprimarea căii de atac a recursului prin textele criticate nu are ca finalitate accelerarea soluționării proceselor, ci menținerea unor soluții juridice greșite pronunțate în primă instanță de complete formate dintr-un singur judecător. Autorul invocă în sprijinul acestor susțineri hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, din 28 octombrie 1999 și 16 decembrie 2008, pronunțate în cauzele *Brumărescu împotriva României* și *Rupa împotriva României*. În acest sens, autorul excepției depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că, în cazul de față, împrejurarea inadmisibilității recursului împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță nu este de natură a încălca liberul acces la justiție și nici normele de drept european invocate de autor, întrucât acestea nu obligă la asigurarea accesului la toate căile de atac pentru toate categoriile de hotărâri judecătorești pronunțate în primă instanță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 septembrie 2011, 26 septembrie 2011 și 11 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 861/2/2011, nr. 10.986/2/2010 și nr. 1.597/279/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală și Tribunalul Neamț — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Vernescu, Florin Negoită și Radu Costin în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor sentințe penale pronunțate potrivit dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate de judecătore în soluționarea plângerii formulate împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale ori împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu, ca urmare a modificării art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală prin Legea nr. 202/2010, sunt încălcate prevederile art. 6, art. 13 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul de acces la o

primă instanță, independentă și imparțială, precum și accesul la o instanță de recurs în vederea efectuării unui control asupra hotărârii pronunțate în primă instanță, și interzic abuzul de drept, textul criticat contravenind astfel și dispozițiilor constituționale ale art. 148 alin. (2). Se susține, totodată, că aplicarea prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală poate duce la măsuri arbitrare, că, potrivit dispozițiilor art. 385¹ din Codul de procedură penală, sentințele pronunțate de judecători nu sunt definitive, putând fi atacate cu recurs, și că efectul acestora constă în încălcarea cu rea-voință a drepturilor privind exercitarea căilor de atac și în limitarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, precum și în menținerea unor soluții juridice greșite pronunțate în primă instanță. Se susține, de asemenea, încălcarea principiului egalității armelor, potrivit căruia statele sunt obligate să asigure, atât persoanelor condamnate, cât și persoanelor vătămate prin săvârșirea unor infracțiuni, accesul la o instanță superioară. Sunt invocate, în acest sens, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, din 28 octombrie 1999 și 16 decembrie 2008, pronunțate în cauzele *Brumărescu împotriva României* și *Rupa împotriva României*, prin care instanța europeană a sancționat încălcarea de către România a accesului liber la justiție și a dreptului la un recurs efectiv.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu îngreădește liberul acces la justiție.

Tribunalul Neamț — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală contravenind prevederilor constituționale ale art. 20, 21 și 53, precum și dispozițiilor art. 13 din Convenție și art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție. Astfel, instanța arată că imposibilitatea părților de a ataca soluții greșite pronunțate de procuror, determinate de eventuale interpretări eronate ale probelor administrate în cursul urmăririi penale, încalcă dreptul la un proces echitabil, prin eliminarea dreptului la un recurs efectiv, încălcând, totodată, principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală, consacrat prin normele europene enunțate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că textele criticate sunt constituționale, făcând trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 228 din 7 martie 2006, prin care Curtea a statuat că în soluționarea plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de către procuror și că, în consecință, prin încheierile pronunțate conform dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală instanța nu soluționează fondul cauzei și nu se pronunță cu privire la vinovăția învinuitului, ci verifică legalitatea actului atacat. Or, dispozițiile art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție asigură accesul la un grad superior de jurisdicție persoanelor declarate vinovate de săvârșirea unor infracțiuni. Se arată, de asemenea, că textele criticate nu încalcă nici dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, inculpatul având posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile procesuale ce caracterizează acest drept fundamental, de posibilitatea de a solicita administrarea de noi probe și de a exercita căile de atac prevăzute de lege, precum și că aceste dispoziții legale sunt aplicabile tuturor persoanelor, fără privilegii și fără discriminări. Totodată, se apreciază că textele criticate nu contravin nici prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, întrucât reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care pentru asigurarea celerității soluționării cauzelor a eliminat calea de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate conform dispozițiilor

art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală. Se mai arată că întreaga procedură de soluționare a plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată se desfășoară cu respectarea principiilor constituționale consacrate la art. 124 alin. (2) și că judecarea cauzei după desființarea rezoluției sau ordonanței de netrimiteră în judecată se face cu participarea procurorului, nefiind încălcate nici prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere trimise de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, susținerile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”.

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității normelor criticate, de exemplu, prin Decizia nr. 1.131 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Decizia nr. 753 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 16 septembrie 2011, Decizia nr. 242 din 17 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, și Decizia nr. 125 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Vernescu în Dosarul nr. 861/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, Florin Negoită în Dosarul nr. 10.986/2/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de Radu Costin în Dosarul nr. 1.597/279/2011 al Tribunalului Neamț — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Cu acele prilejuri, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, statuând că, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac se aplică în mod corespunzător și, prin urmare, nu este restrâns în niciun fel dreptul părții de a se adresa instanței, de a formula apărări și de a se prevala de toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil. Mai mult, după pronunțarea unei hotărâri de către instanța de fond, se pot exercita căile de atac prevăzute de lege, partea având posibilitatea să își exercite neîngrădit dreptul de acces liber la justiție.

De asemenea, prin Decizia nr. 242 din 17 februarie 2011, Curtea, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, a reținut că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere accesului liber la justiție, dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil, întrucât, potrivit art. 129 din Constituție, „împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Prin urmare, constituie atributul exclusiv al legiuitorului reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată. Eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

Întrucât față de cele examinate de Curtea Constituțională nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea reține, totodată, că susținerea autorului excepției în sensul că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi este neîntemeiată, reglementarea de la art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală fiind una unitară, toate persoanele supunându-se aceluiași regim juridic, fără deosebiri și fără excepție.

Pentru aceleași motive, nu poate fi reținută nici încălcarea prin prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală a dispozițiilor art. 6, 13 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, Curtea reține că prevederile art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție nu au incidență în cauză, întrucât nu se referă la o acuzație în materie penală, ci doar la legalitatea și temeinicia sa, date de procedura aplicată. Prin urmare, nu poate fi reținută nici încălcarea normelor constituționale ale art. 11, art. 20 și art. 148 alin. (2).

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 2 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2011 privind aprobarea Programului Mihail Kogălniceanu pentru întreprinderi mici și mijlocii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 682/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 2 alineatul (1) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2011 privind aprobarea Programului Mihail Kogălniceanu pentru întreprinderile mici și mijlocii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 682/2011, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 8 iulie 2011, după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) plafonul garanțiilor ce pot fi acordate în anul 2012 este de 1.200 milioane lei.”

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi
Ministrul economiei, comerțului
și mediului de afaceri,
Lucian Nicolae Bode

București, 28 februarie 2012.
Nr. 98.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.013/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, finanțat din venituri proprii, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile se aprobă de către consiliul de conducere al acestuia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Alexandru Nazare

București, 23 februarie 2012.
Nr. 149.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

BUGETUL PE ANUL 2012
al Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2012
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	6.500,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	6.500,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	6.500,00
36.10			DIVERSE VENITURI	6.500,00
	50		Alte venituri	6.500,00
84.10			CHELTUIELI TOTAL	8.248,00
01			CHELTUIELI CURENTE	7.238,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	1.573,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	1.177,00
		01	Salarii de bază	1.102,00
		02	Salarii de merit	-
		03	Indemnizație de conducere	-
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	-
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	5,00
		13	Indemnizații de delegare	70,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	-
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	75,00
		01	Tichete de masă	55,00
		30	Alte drepturi salariale în natura	20,00
	10.03		Contribuții	321,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	241,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	6,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	60,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	4,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	10,00
		07	Contribuții la fondul de garantare pt.plata creanțelor salariale	-
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	5.665,00
	20.01		Bunuri și servicii	1.665,00
		01	Furnituri de birou	80,00
		02	Materiale pentru curățenie	10,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	134,00
		04	Apă, canal și salubritate	10,00
		05	Carburanți și lubrifianți	216,00
		06	Piese de schimb	-
		07	Transport	300,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	80,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	610,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	225,00
	20.02		Reparații curente	-
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	-
		01	Medicamente	-
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	80,00
		01	Uniforme și echipament	50,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	-
		30	Alte obiecte de inventar	30,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	430,00
		01	Deplasări interne	80,00
		02	Deplăsări în străinătate	350,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	20,00
	20.13		Pregătire profesională	280,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2012
A	B	C	D	1
	20.14		Protecția muncii	55,00
	20.30		Alte cheltuieli	3.135,00
		02	Protocol și reprezentare	24,00
		03	Prime de asigurare non-viața	80,00
		04	Chirii	1.600,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	1.431,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	1.010,00
71			Titlul XII. ACTIVE NEFINANCIARE	1.010,00
	71.01		Active fixe	1.010,00
		01	Construcții	-
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	490,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	-
		30	Alte active fixe	520,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	-
			REZULTAT FINANCIAR	
			VENITURI TOTALE	6.500,00
			CHELTUIELI TOTALE	8.248,00
			a) Excedent	
			b) Deficit	1.748,00
			c) Sold disponibil din anul precedent pentru acoperirea deficitului	1.748,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012:

- 1) Număr mediu de personal: 24 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 3.739 lei(RON)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 70 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere (suma de 5 mii lei);
- 5) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile de delegare (suma de 70 mii lei).

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2012**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art.1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna martie 2012, se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 5.000 milioane lei, prevăzute în

anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Cristian Marius Sporiș,
secretar de stat

București, 28 februarie 2012.
Nr. 270.

PROSPECT DE EMISIUNE

al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna martie 2012

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna martie 2012, Ministerul

Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1213CTN072	12.03.2012	14.03.2012	13.03.2013	364	1.000.000.000
RO1213CTN080	19.03.2012	21.03.2012	20.03.2013	364	1.000.000.000
RO1212CTN090	26.03.2012	28.03.2012	26.09.2012	182	300.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația care va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizându-se următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, care acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat – SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

al obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna martie 2012

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna martie 2012, Ministerul

Finanțelor Publice anunță lansarea unei noi emisiuni de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadența la 2 ani și redeschiderea emisiunilor cu scadența la 5 și 10 ani, cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală totală — lei —
RO1121DBN032	01.03.2012	05.03.2012	11.06.2021	10	5,95	435,68	300.000.000
RO1214DBN027	05.03.2012	07.03.2012	23.04.2014	2	5,95	518,59	900.000.000
RO1116DBN024	15.03.2012	19.03.2012	30.04.2016	5	6,00	531,15	500.000.000
RO1015DBN010	22.03.2012	26.03.2012	30.04.2015	5	6,00	542,62	1.000.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschideri ulterioare ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — (1) Dobânda (cuponul) se plătește anual la data de 23 aprilie pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadența la 2 ani, începând cu data de 23 aprilie 2012 și terminând cu data de 23 aprilie 2014 inclusiv. Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadența la 5 ani ISIN — RO1015DBN010, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 708/2010 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2011, iar pentru scadența la 5 ani ISIN — RO1116DBN024, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.823/2011 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii aprilie 2011. Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadența la 10 ani, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.924/2011 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii mai 2011.

(2) Dobânda se determină conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația, care avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii

Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale aferente fiecărei emisiuni anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, care acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 49/2012 pentru modificarea Regulamentului privind concediile personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 186/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2012, se face următoarea rectificare:

— la art. I [cu privire la art. 16 alin. (1) lit. c) din actul normativ de bază], în loc de: „... inclusiv a soțului/soției — 3 zile.” se va citi: „... inclusiv a soțului/soției acestuia — 3 zile.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

